

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 17	Utgitt 2 november	1940
Innhold:		Side
Forordn. om tillegg til konsesjonslovgivningen		605
Forordn. om midlert. endringer i tillegg til lov om patenter..		607
Forordn. om midlert. endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre.....		608
Forordn. om inndelingsgrense mellom Svene sokn og distriktet Gransherad—Jondalen		609
Forordn. om regulering av og bygningsvedtekter for Stokmarknes		609
Forordn. om bevillingstvang for herberge-næring i Alvdal....		612

Forordning om tillegg til konsesjonslov- 23 oktbr. givningen.

§ 1. Eiendomsrett eller bruksrett over fast eiendom som ikke går inn under allerede gjeldende forskrifter om konsesjonsplikt, kan inntil videre ikke erverves uten tillatelse av Handelsdepartementet, eller når det gjelder eiendom på landet som omfatter jord, skog eller fjellstrekning, av Landbruksdepartementet. Herfra unntas bruksrett som er stiftet for en tid av høyst 10 år.

Der gjøres dog ingen endring i de gjeldende regler om adgang til å erverve ved tvangsauksjon, derunder også auksjon etter konkurslovens § 127, såfremt ervervet skjer for å redde en fordring som erververen har panterett for i eiendommen.

Bestemmelsene i lov om ervervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 § 1 annet ledd, § 20 siste ledd, § 24 første, annet og fjerde ledd, §§ 26 og 27, § 29 første ledd, § 30 første ledd, § 31 første og annet ledd, § 32 første ledd, §§ 33—35, § 36 første, tredje, femte, sjette og syvende ledd samt § 38 får tilsvarende anvendelse.

§ 2. Tillatelse som omhandlet i § 1 første ledd, skal ikke gis såfremt prisen er ulovlig etter gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

Denne regel gjelder også ved ervervstillatelser etter andre lovbestemmelser om erverv av fast eiendom.

Når fast eiendom kan erverves på tvangsauksjon uten konsesjon eller tillatelse skal namsretten nekte stadfesting

23 oktbr. hvis den ikke antar at kjøpesummen er lovlig etter gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

§ 3. Til å avgjøre hva der skal gjelde som høyeste lovlige pris for en fast eiendom, skal det i hvert herred og hver by oppnevnes en prisnevnd for fast eiendom. Nevnden skal bestå av 3 medlemmer, som oppnevnes for ett år om gangen av herreds- eller bydommeren. For hvert medlem oppnevnes 3 personlige varamenn. Når dommeren nevner opp medlemmer, fastsetter han samtidig hvem som skal være formann og varaformann i nevnden. Ved oppnevningen skal det påses at nevnden kommer til å bestå av et medlem som har særlig rede på omsetningsverdien av fast eiendom og av to som er sakkyndige med hensyn til de arter av eiendommer som nevnden får mest å gjøre med, f. eks. et medlem som er jordbrukskyndig og et som er skogkyndig, eller en murmester og en tømmermester. Dommeren kan fastsette at det i en kommune skal være mer enn en prisnevnd for fast eiendom; han bestemmer da også hvorledes arbeidet skal deles mellom prisnevndene (etter distrikt eller etter eiendommens art).

Den som vil selge sin eiendom, kan kreve fastsatt av prisnevnden den pris der skal ansees som den høyeste lovige, jfr. § 2 første ledd. Når en eiendom er solgt, kan slik fastsetting også kreves av kjøperen, såfremt han søker ervervstillatelse. Det departement som skal avgjøre en søknad om ervervstillatelse, kan pålegge søkeren å kreve prisfastsetting av nevnden.

Nevnden skal uten ugrunnet opphold fastsette den lovlige pris etter en samvittighetsfull gransking av de opplysninger som anses nødvendige til grunnlag for fastsettingen. I nevndens møtebok skal innføres hvilke opplysninger nevnden har bygget på og hvorledes de er skaffet til veie. Som regel skal nevnden besiktige eiendommen før prisen blir fastsatt; unntak herfra kan bare gjøres når særlige grunner foreligger, og opplysning om disse grunner skal da tas inn i møteboken. Kontrollnevnden skal varsles til møtet. Melding om takstresultatet til den som har krevd fastsetting, gis ved utskrift av møteboken.

Selgeren eller kjøperen av eiendommen kan kreve fastsettingen prøvet av ankenevnden, når kravet blir fremsatt innen en måned etterat han har fått melding om den pris nevnden har fastsatt. Det departement som skal avgjøre en søknad om ervervstillatelse, kan pålegge søkeren å kreve prøving av ankenevnd. En kjøper kan ikke kreve overprøving av en fastsetting som ble gjort før han kjøpte eiendommen.

Det skal være en pris-ankenevnd for fast eiendom i hvert domssogn for herreds- eller byrett. Nevnden skal ha 5 med-

lemmer og hver av dem 3 varamenn. De oppnevnes av dom- 23 oktbr.
meren etter reglene i første ledd.

En prisfastsetting er bindende for alle etter fastsettingen stedfunne salg så lenge de forhold som har betydning for den lovlige pris, ikke har undergått vesentlig forandring. Dog gjelder fastsettingen ikke ved salg som foregår senere enn 2 år etterpå. For salg som har funnet sted før fastsettingen, er denne bindende for så vidt den fastsatte pris ikke er lavere enn kjøpesummen.

For behandlingen i prisnevnd eller pris-ankenevnd skal den som har krevd fastsettingen eller overprøvingen betale til hvert nevndmedlem 10 kroner for hver dag eller del av en dag som går med til takseringen, og dertil skyssgodtgjørelse. Dessuten betaler han særskilt for sakforberedelsen 20 kroner, som tilfaller nevndformannen. For denne betaling skal formannen også levere slik utskrift som nevnt i slutten av tredje ledd. Møtebok til nevndene betaler statskassen.

§ 4. Når det viser seg at den avtalte kjøpesum ved et konsesjonspliktig salg er ulovlig høy, skal selgeren ha rett til å heve salget. Denne rett kan selgeren ikke fraskrive seg på forhånd.

Blir avtalen hevet av denne grunn, skal kommunen eller andre ikke ha krav på å tre inn i kjøpet i kraft av forkjøpsrett.

Blir avtalen ikke hevet, men prisen nedsatt til det som er lovlig, skal avtalen herom anses som et nytt salg i forhold til kommunens forkjøpsrett.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 23 oktober 1940.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning om midlertidige endringer i og 24 oktbr.
tillegg til lov om patenter av 2 juli 1910 med
tilleggslover og midlertidig tilleggslov av
15 mars 1940.

§ 1. Den tilleggsfrist til den vanlige prioritetsfrist for patenter som er fastsatt i § 1 i lov av 15 mars 1940, skal i intet tilfelle anses utløpet før 1 januar 1941.

§ 2. De i patentlovens § 14 fastsatte frister for betaling av årsavgifter for patenter, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1940, til 31 desember 1940, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som

24 oktbr. står i forbindelse med krigen må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Den i patentlovens § 15 (tilleggslov av 8 august 1924) fastsatte lengste frist innen hvilken søknad om gjenopprettelse må gis inn til Styret for det industrielle rettsvern, forlenges for så vidt den utløper i tiden fra og med 1 september 1940 til og med 30 desember 1940, til 31 desember 1940.

§ 4. De i §§ 4 og 5 i lov av 15 mars 1940 fastsatte frister av 6 måneder forlenges slik at de ikke i noe tilfelle anses utløpet før 1 januar 1941.

§ 5. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 24 oktober 1940.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

I den kst. statsråds fravær ifølge spesialfullmakt

P. Prebensen.

R. J. Fuglesang.

24 oktbr. **Forordning om midlertidige endringer i og tillegg til lovene om varemerker og mønstre av 2 juli 1910 med tilleggslover.**

§ 1. Den prioritetsfrist for varemerke- og mønsterkrav som er fastsatt i overenskomster etter varemerkelovens § 30 og mønsterlovens § 32 og som utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1940, forlenges til 31 desember 1940.

§ 2 i lov av 15 mars 1940 om midlertidige tillegg til patentloven får tilsvarende anvendelse.

§ 2. De i varemerkelovens § 12 og mønsterlovens § 7 fastsatte frister for betaling av fornyelsesavgifter for varemerke-registreringer og avgifter for forlengelser av mønstervern, forlenges for så vidt de utløper i tiden fra og med 9 april 1940 til og med 30 desember 1940, til 31 desember 1940, hvis Styret for det industrielle rettsvern etter det i hvert tilfelle opplyste, finner at forhold som står i forbindelse med krigen, må anses å ha vært til hinder for tidligere innbetaling av avgiftene.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 24 oktober 1940.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

I den kst. statsråds fravær ifølge spesialfullmakt

P. Prebensen.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

24 oktbr.

Herved fastsettes inndelingsgrensa mellom S v e n e sokn i Flesberg herad, Buskerud fylke, og distriktet G r a n s h e r a d—J o n d a l e n i Gransherad herad, Telemark fylke, således:

Grensa tek til i Flesberg soknegrense i sudaustre ende av det nedste av Skeentjerna og går mot sudaust etter elva Rendla til elvekroken aust for plassen Storli der ein møter grensa mot distriktet Flesberg—Jondalen. Sjå gradteigskart F. 35 vest, Flesberg.

Forordning. (Arbeidsdepartementet.)

25 oktbr.

Herved stadfestes S t o k m a r k n e s bygningskommunestyres vedtak om r e g u l e r i n g av Stokmarknes bygningskommune.

Videre stadfestes de av bygningskommunestyret vedtatte v e d t e k t e r for bygningskommunen.

Vedtektene lyder så:

§ 1 (til lovens § 13).

Bygningsrådet skal bestå av helserådets ordfører, lensmannen, brannsjefen og 3 av bygningskommunestyret valte medlemmer, hvorav 2 så vidt mulig skal være bygningskyndige.

§ 2 (til lovens § 17).

Brannsjefen fungerer som bygnings- og reguleringssjef. Han forbereder og foredrar de saker som bringes inn for bygningsrådet, og ekspederer dettes avgjerder.

§ 3 (til lovens § 23).

Det skal i alminnelighet anvendes åpen bebyggelse — av tre eller mur. Alle bygninger skal ha en avstand fra nabo-grense svarende til bygningens halve høyde, regnet til høyeste punkt av den mot nabo vendende vegg, dog minst 4 meter for murbygning og 5 meter for trebygning.

Kan disse minsteavstander i enkelte høve vanskelig overholdes i de allerede tettbygde strøk, kan bygningsrådet under iakttagelse av bygningslovens alminnelige bestemmelser unntaksvis tillate at det bygges nærmere nabogrunn, men bygningen må da i sin helhet oppføres av mur.

§ 4 (til lovens § 26 d).

Avstanden mellom byggelinjene skal intet sted være mindre enn 16 meter.

§ 5 (til lovens § 26 h).

For trebygningens høyde gjelder det som er bestemt herom i lovens § 114.

For murbygning kan tillates 3 etasjer foruten kjeller og

25 oktbr, loft, når høyden over regulert gatenivå ikke overstiger 12 meter.

§ 6 (til lovens § 26 i).

Ingen tomt må bebygges med mer enn $\frac{1}{4}$ av arealet innafor den regulerte byggelinje.

I de i § 3 nevnte allerede nå tettbygde strøk kan bygningsrådet unntaksvis tillate bygning inntil $\frac{1}{2}$ av tomtens areal.

§ 7 (til lovens § 48, 3—5).

Når ny gate opparbeides av kommunen skal grunneiere som fører opp, eller etter denne vedtekts ikrafttreden har ført opp bygning mot gata, erstatte kommunen dens utlegg til opparbeidelsen av gata, dog ikke med mer enn halvparten av utgiftene ved opparbeidelse av gata i en bredde av inntil 20 meter og ved nedlegging av kloakk av inntil 305 mm diameter.

Såfremt gata bare kan bebygges på en side, skal grunneierens forpliktelser ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter. Når særlige grunner foreligger kan bygningskommunestyret frafalle den kommunen etter foranstående bestemmelse tilkommende refusjon. Foranstående bestemmelse skal også følges når eldre vei inngår i regulert gate.

Erstatningsbeløpene fordeles mellom grunneierne etter lengda av hver tomts linje til gata, målt langs reguleringslinja. Ved fordelinga blir den gatestrekning som samtidig opparbeides å betrakte som en enhet. For øvrig gjelder for betaling av erstatningsbeløp vedkommende gateopparbeidelse de samme regler som under § 46, 3 er bestemt for erstatning vedkommende gategrunn.

§ 8 (til lovens § 57).

Det som i denne paragraf er bestemt om faste eiendommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal også gjelde for bygsel- og festebrev.

Betaling for oppmålings- og kartforretninger erlegges etter følgende regulativ:

1.

a) For oppmåling eller utstikking av tomter og grunner betales:

Når arealet ikke overskrider 500 kvm kr. 15

Hertil legges:

For hver overskytende 500 kvm inntil og med 5 000 kvm. » 5

For hver overskytende 1 000 kvm inntil og med 20 000 kvm » 2,50

For hver overskytende 1 000 kvm over 20 000 kvm » 1

b) Dessuten betales for kartets tegning:

25 oktbr.

Når arealet ikke overskrider	5 000 kvm	kr.	5
» » er mellom	5 000 og 10 000	» »	7,50
» » » »	10 000 » 20 000	» »	10
» » » »	20 000 » 100 000	» »	12
» » » over	100 000	» »	20

I denne betaling som erlegges ved utleveringen, er innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold samt forretningens beskrivelse og bekreftet utskrift av samme. Betaling for kartvitne erlegges dog ekstra med kr. 1 pr. time.

2. For gjenpart av eldre kartforretning betales $\frac{1}{5}$ av de i punkt 1 bestemte gebyrer.
3. For frammøte til krevd oppmålingsforretning som av en administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales kr. 5.

§ 9 (til lovens § 63).

Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1 omhandlede omsyn til de omboende skal det ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjon og tankanlegg også tas omsyn til hvorvidt anlegget vil virke sjenerende for ferdsla eller skjemmende for vedkommende strøk.

§ 10 (til lovens § 97, 2).

- a) Snefanger skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn finnes nødvendig, anbringes i den utstrekning og av slike materialer og konstruksjon som bygningsrådet bestemmer.
- b) Stiger av ildfaste materialer for brannvesenet skal, hvor det ifølge bygningrådets skjønn finnes påkrevd, anbringes på tak i den utstrekning og av slike materialer og konstruksjon om bygningsrådet bestemmer.

§ 11 (til lovens § 137).

Ethvert byggeforetak skal forestås av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sånt ansvar og på sånn måte som foreskrevet i bygningslovens § 137.

§ 12 (til lovens § 144).

For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av den nødvendige attest erlegges for nye bygninger med én etasjes høyde og med bebygget grunnflate:

Inntil 25 kvm kr. 2,50

» 50 » »	5
» 100 » »	10
» 200 » »	20
over 200 » »	10

for hver 100 kvm eller del derav.

25 oktbr. For hver følgende etasje erlegges en halvdel av hva som er bestemt for 1 etasje.

Ved påbygging og underbygging beregnes bare etter den eller de etasjer som tilføyes eller berøres av arbeidet, og er det bare del av etasje, betales etter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser.

For skur beregnes halvdelen av de fastsatte gebyrer.

For tilsyn med oppføring av røkpiper eller kanal i eldre bygg betales kr. 2,50. For tilsyn med oppføring av bakerovn, sentralvarmeanlegg og dampkjel, så vel i eldre som i nye bygg betales kr. 10.

Utenom de forannevnte takster betales et gebyr av kr. 2 ved melding av byggetiltak eller forandringer.

Gebyret beregnes og kreves inn av bygningsrådet, men tilfaller bygningskommunen for så vidt tilsyn utføres ved en av kommunen lønt funksjonær.

§ 13 (til lovens § 146).

Helserådet kan også vedkommende ubebyggt tomt eller grunn påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann, hvor som helst og på slik måte som det finner nødvendig.

§ 14 (til lovens § 150).

Enhver huseier har å sørge for reinhold og belysning av gårdsrom, ganger og trapper. Ubebygde tomter skal av vedkommende eier holdes i ryddig stand. Han har herunder å rette seg etter helserådets pålegg.

26 oktbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Herved bestemmes at den som i Alvdal herred, Hedmark fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom eller bevertning med mat og drikke fra 1 januar 1941 å regne skal ha bevilling.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.